

Warszawa, dnia 19 czerwca 2012 r.

Poz. 28

**INTERPRETACJA OGÓLNA Nr DD2/033/31/PMN/12/260
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 12 czerwca 2012 r.

w sprawie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na opłacenie składek na ubezpieczenie komunikacyjne tzw. samochodów demonstracyjnych, stanowiących własność przedsiębiorców prowadzących wyspecjalizowane salony sprzedaży samochodów

Działając na podstawie przepisu art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) w celu zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, w kwestii przedstawionego przez wnioskodawcę zagadnienia w zakresie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na opłacenie składek na ubezpieczenie komunikacyjne tzw. samochodów demonstracyjnych, stanowiących własność przedsiębiorców prowadzących wyspecjalizowane salony sprzedaży samochodów, uprzejmie wyjaśniam.

Z przedstawionego przez wnioskodawcę zagadnienia wynika, iż zgodnie z umowami dealerskimi łączącymi przedsiębiorców będących osobami fizycznymi prowadzącymi wyspecjalizowane salony sprzedaży samochodów (dealerów samochodowych) i koncerny samochodowe, dealerzy są zobowiązani posiadać na własność pewną pulę pojazdów tzw. demonstracyjnych, które służą do jazd próbnych i ich prezentacji klientom. Samochody te przed upływem roku od dnia ich nabycia przez dealera, są sprzedawane klientom docelowym. Pojazdy te ujmowane są w ewidencji księgowej jako towary handlowe.

W praktyce pojawiły się wątpliwości związane z rozstrzygnięciami organów podatkowych, czy w opisanym wyżej stanie faktycznym składki na ubezpieczenie samochodu demonstracyjnego, będącego samochodem osobowym, stanowią koszty uzyskania przychodów w zakresie wszystkich rodzajów ubezpieczeń komunikacyjnych, a w przypadku twierdzącej odpowiedzi na to pytanie, czy podlegają one ograniczeniu określonemu w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i czy ograniczenie to dotyczy jedynie składek z tytułu zawartych umów ubezpieczenia autocasco (AC) i ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW), czy również składek z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC).

Kwestie dotyczące możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na ubezpieczenie samochodów osobowych reguluje art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą. Zgodnie z ogólną zasadą, zawartą w art. 22 ust. 1 ustawy, kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23. Natomiast stosownie do art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów składek na ubezpieczenie samochodu osobowego w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej pozostaje równowartość 20 000 euro, przeliczona na złote według kursu sprzedaży walut obcych

ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia w wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia.

Uwzględniając powyższe stwierdzić należy, że aby przedsiębiorca mógł zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatek na ubezpieczenie samochodu osobowego, wydatek ten musi być związany z prowadzoną działalnością i służyć osiągnięciu przychodów lub zachowaniu albo zabezpieczeniu źródła przychodów, oraz mieścić się w limicie określonym w art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy.

Samochody demonstracyjne używane do jazd próbnych w celu zaprezentowania potencjalnemu nabywcy ich walorów użytkowych, zakupywane przez dealera do sprzedaży w stanie nieprzetworzonym, stanowią rzeczowy majątek przedsiębiorstwa. Przychód ze sprzedaży tych samochodów jest przychodem z działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Nie ma zatem przeszkód prawnych, aby do kosztów podatkowych zaliczać wydatki poniesione na ubezpieczenie tych samochodów, zarówno obowiązkowe, jak i dobrowolne.

Zauważyć jednakże należy, że wydatki związane z ubezpieczeniem samochodów osobowych zaliczane są do kosztów uzyskania przychodów z uwzględnieniem treści przepisu art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Z powyższej regulacji prawnej wynika konieczność wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów składek na ubezpieczenia samochodu osobowego, w części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej pozostaje równowartość 20 000 euro, przeliczona na złote według kursu sprzedaży walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia w wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia.

Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, ograniczenie dotyczy składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, których wysokość jest ustalana w oparciu o wartość samochodu przyjętą dla celów ubezpieczenia.

Należy zatem przyjąć, że jeżeli w umowie ubezpieczenia samochodu osobowego określana jest wartość pojazdu, wówczas składki obliczane w oparciu o ten parametr, mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w części ustalonej w takiej proporcji, w jakiej pozostaje równowartość 20 000 euro, przeliczona na złote według kursu sprzedaży walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia w wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia (art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy).

Odnosząc się do kwestii ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW) zauważyć należy, że ubezpieczenie to jest ubezpieczeniem osobowym regulowanym przez przepisy kodeksu cywilnego – art. 829 i następne. Przedmiotem tego ubezpieczenia są określone dobra osobiste człowieka. W związku z powyższym, postanowienia art. 23 ust. 1 pkt 47 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie znajdują zastosowania w odniesieniu do składek na ubezpieczenie NNW.

Minister Finansów: z up. M. Grabowski